

Konkursbehandling, under alle Omstændigheder ogsaa skal sættes under Administration.

Om udenlandske Selskaber og deres Adgang til at tegne Forsikringer her i Landet har jeg udtalt, hvad jeg anser for at være fornødent. Jeg skal kun bemærke, at der efter Udvalgets Mening er Grund til at nævne, at denne Virksomhed her i Landet kun maa udøves ved Agenturer. Ærede Medlemmer ville have set, hvor underlige Betegnelser der findes fra de udenlandske Selskabers Side her i Landet, hvor de kaldes „Generaldirektører“, „Hoveddirektører“ for de vedkommende Selskaber fra Skandinavien o. s. v., medens de i Virkeligheden ikke ere Direktører for noget, men Hovedagenter for de fremmede Selskaber; hvis Direktion residerer i det fremmede Land. Det kan unægtelig fremkalde nogen Misforstaaelse at anføre sig som Generaldirektør, naar man kun er Generalagent og desl. Derfor har man villet fremhæve, at Direktionen ikke findes her i Landet.

Et Ændringsforslag, jeg skal nævne, er Nr. 99, som gaar ud paa at forebygge, at man skal omgaa Bestemmelsen om udenlandske Selskaber ved at danne et dansk Selskab og kalde dette med Navnet paa et udenlandsk Selskab. Det vil være ret nærliggende, at man kunde gøre det; et udenlandsk Selskab, som ikke havde Lyst til at underkaste sig de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om saadanne, kunde afsondre en Del af sin Formue og ved Hjælp af denne danne et dansk Aktieselskab, for hvilket der kunde skaffes en dansk Bestyrelse, som kaldte sig med Navnet paa det udenlandske Selskab. Sligt maa forebygges, naar man har Regler, der indeholde nogen Forskel paa udenlandske og danske Selskaber. Dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 99. — Dernæst skal jeg tillade mig at henvende Opmærksomheden paa Ændringsforslaget Nr. 104 a., som gaar ud paa en Ændring i Lovforslagets § 29, en Paragraf, som i og for sig maa anses for at være en meget vigtig Paragraf, idet den nemlig gaar ud paa, at for mindre Selskaber, saasom Begravelseskasser, Pensionskasser og lignende Forsikringskasser, kan Anvendelsen af Lovens Bestemmelser indskrænkes i det Omfang, som Indenrigsministeren nærmere bestemmer. Der savnes, synes vi, en Bestemmelse om, hvad der forstaaes ved „mindre Selskaber“. I den Henseende er der altsaa stillet et Ændringsforslag, som skal klargøre dette, at det

ikke er mindre Selskaber i den Forstand, at Forsikringsbestanden er lille eller Aktiekapitalen lille eller deslige, men det skal være Selskaber, hvis Omraade enten er indskrænket til Personer i visse Livsstillinger eller begrænset ved stedlige Forhold, f. Eks. en bestemt industriel Virksomhed, en enkelt Egn af Landet og deslige. I Forbindelse dermed staar Ændringsforslaget under Nr. 105, som gaar ud paa at undtage nu bestaaende Selskaber eller Institutter, som i Forbindelse med en anden Hovedvirksomhed drive Livsforsikring, fra at komme ind under Lovens Bestemmelse, enten helt eller i alt Fald for en Del. — Endelig skal jeg endnu nævne Ændringsforslaget under Nr. 114, som gaar ud paa at give Indenrigsministeren Adgang til at kunne standse Selskaber; hvis hele Virksomhed er uforsvarlig. Naar det, at Selskabet driver sin Virksomhed paa uforsvarlig Maade, fremgaar af de Oplysninger, som Forsikringsraadet har været i Stand til at skaffe sig, navnlig ved de aarlige Undersøgelser af Selskabets Status, skal Indenrigsministeren kunne foranledige, at der i denne Henseende træffes Foranstaltninger ud over det, at de vedkommende komme til at betale en Bøde, og navnlig skal deres Virksomhed i det hele kunne standses.

Jeg tror dermed at have nævnt, saaledes som jeg bebudede, jeg vilde, de Ændringsforslag, som kunne antages at have almindelig Interesse og ikke være af særlig teknisk Natur. Udvalget har i øvrigt ladet følge med Betænkningen et Aftryk af Lovforslaget, saaledes som det vil blive, hvis disse Ændringsforslag kunne blive vedtagne, for at ærede Medlemmer lettere kunne overse, hvilken Betydning Ændringsforslagene ville have for Affattelsen i det hele. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Jeg ser meget vel, at Samlingen er saa vidt fremskreden, at der ikke er stort Haab om at føre denne Sag igennem, maaske slet ikke noget Haab. Jeg tør i alt Fald ikke gøre Regning derpaa. Men ikke desto mindre anser jeg det for at være godt og heldigt, at vi ere komne saa vidt, som vi ere, at vi have faaet afgivet denne Betænkning og stillet disse Ændringsforslag og nu have faaet Sagen til 2den Behandling. Der er derved gjort et vigtigt Skridt til at fremme denne Sag, som i saa mange Aar har ligget os paa Hjerte her i Landet. Derfor tilkommer der, hvad jeg vil gentage, den højttærede Indenrigsminister en stor Tak. Det er fortræffe-